

disse regler ændret i EU, således at det er de samme, så vi ikke har det problem, som vi endnu har her i Danmark.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu har ministeren forstået det. Der er lavet en ændring, og det er nu sådan, at det er tilladt at skrive på emballagen, at æg kommer fra en bestemt produktionsmetode, altså også fra en burproduktionsmetode. Det er nu en frivillig del af ordningerne fra EU.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 357

2) Til erhvervsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Hvad vil regeringen set i lyset af B&W Skibsværfts sandsynlige lukning gøre for at sikre den videre eksistens af dansk værftsindustri, og hvad vil regeringen i den forbindelse gøre for at afvikle den konkurrenceforvridende statsstøtte i andre lande?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Den sag, som jeg har tilladt mig at stille spørgsmål om i dag, er en sag, som bekymrer mange, specielt set i lyset af den situation, der eksisterer på B&W Skibsværft. Det, som står klart, er jo, at de danske værfter ikke ønsker statsstøtte for at kunne have en rentabel og god produktion, men værfterne ønsker – og det gør de meget klart rede for – fair og ordentlige konkurrencevilkår for at sikre deres eksistens.

Det er min opfattelse, at det får de ikke i dag på en lang række områder. Der er flere EU-lande, som producerer skibe og tilbyder dem på markedet til under kostpris. Det er noget, som vi og de danske værfter har en stor interesse i at få gjort noget ved.

Derfor er jeg selvfølgelig interesseret i at høre: Er det en sag, som regeringen også er meget optaget af, og vil den knokle for at få den løst?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg kan i hvert fald indledningsvis sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg er lige så bekymret, som hr. Kristian Thulesen Dahl og branchen er. Skal jeg svare meget kort på, hvad regeringen vil gøre, så kan jeg sige: Vi vil gøre meget, og det gør vi også allerede.

Spørgetiden er meget kort med hensyn til svarfrister, og derfor er det et meget teknisk emne at komme ind på, men lad mig prøve at give et hurtigt overblik.

Vi har inter文neret i MTW-sagen – alle involverede parter ved, hvad MTW-sagen går ud på. Vi har i rådsregi – jeg er lige hjemkommet fra et møde, der fandt sted i går – været ude og spørge: Vil Kommissionen nu interessere sig helt særligt for, hvad der efter den 1. januar sker med kapaciteten i det tidligere Østtyskland? For vi husker jo, at rådsbeslutningen i 1992 gik ud på, at fra den 1. januar skal kapaciteten være nedbragt til de 327.000 CGT, altså hvor meget skib der må komme ud i den anden ende af dokken på disse her værfter.

Jeg fik et meget klart og godt tilsagn fra kommissær Karel van Miert i går: Det vil de. Jeg fik at vide, at de ikke alene ser tilbage, de ser 18 måneder frem, og de vil nøje overvåge, hvad der kommer ud fra de her værfter. Det mener jeg er et meget vigtigt tilsagn at få.

Det andet er OECD-aftalen, som jo også ligger i dette spørgsmål. Den er vores stærkeste middel og et instrument til at få has på statsstøtten rundt omkring. Det kan ikke nytte noget, at vi bare selv afskaffer den, for så vil vi bare sidde som nogle blåøjede nogle, medens alle de andre kører løs med statsstøtten. Det er globalt det her. Jeg tror desværre, at meget tyder på, at vi ikke får amerikanere og japanere med, når det her træder i kraft den 1. januar.

Men jeg vil gerne sige, at EU er klar, at EU-landene er på plads, og at Danmark er på plads. Og derfor måtte vi i går beslutte – nu er min taletid allerede ophørt. Spørgeren skal stille et spørgsmål til, så kan jeg fortsætte, hvor jeg slap. Undskyld formand.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige tak for det første svar. Det er jo paradoksalt, at man bygger værfter til en større kapacitet, end man lovligt må have. Det kunne jo tyde på, at der bestemte sig nogle, der gør sig den overvejelse, at man ikke alene skal holde sig til den kapacitet, der er tilladt.

Derfor vil jeg gerne spørge erhvervsministeren om de øvrige EU-landes holdning til dette her spørgsmål på det rådmøde, som ministeren har deltaget i de sidste to dage. Én ting er jo, hvad kommissæren for det pågældende område siger, men det er mindst lige så vigtigt at vide, hvad de øvrige lande har sagt rent politisk. Der er jo indgået en politisk aftale om, hvilken kapa-